

කෙටිකතාව

විමලක්කා විසුවේ අපේ නිවසට ඉහලින් පිහිටි කඳු ගැටයක නතා ගත් නිවසකය. සැලැස්සුම් කළ පවුලක් වූ එහි විසුවේ ඇයත් ඇයගේ මහලු මවත් තෙත් අඳ පියාත් පමණි. ඇයට ගම්මුත්තේ අනුකම්පාවත් ආදරයත් හරි හරි හැටියට ලැබී තිබුණි. අනුකම්පාව ලැබී තිබුණේ ඇය මිමැස්මොර කාරියක වීම හේතුවෙනි. නිසිවයස පසුවත් විවාහ නොවීම නිසා ඇතැම්හු ඇයට නාකි ලම්පසී යැයි කීහ. තරමක හැඩකාර පෙනුමක් තිබූ ඇයට මේ අන්දමට කලට වෙලාවට මල්කීසර නො-වැදුණේ මන්දැයි යන්න ගැමි ලියන් අතර නිතර රැවිදුන් ප්‍රශ්නයක් විය.

ඇගේ ලස්සන අවලස්සන කෙසේ වෙතත් අප කුඩා සන්දියේදී ඒ නිවස අසලින් යාමට වත් සැරසුණේ පරාණ බියකිනි. ඊට හේතුව වූයේ මිමැස් මොරය හැදුනු විට අත්පා දරදඩුවී දැන කට පුට්ටුවී යන ස්වරූපය දෙතුන් විටක් දැකීමෙනි.

ඕව මායාඕකිට වෙන දෙයක් නොවේ වැනිල කියෙන්නෙ කලු කුමාර දිෂ්ටිය, අම්මා නවත් ගැහැනුන් හා කීවේ වරක් දෙවරක් නොවේ. විමලක්කා ට තිබුනු මද සිහිමඳකම ඇගේ මේ අනුමානයට හේතු වූවා යැයි මට පසුව සිහිනි.

මේ කරුණු කෙසේ වුවත් විමලක්කාට මල් මාලා ගෙතීමේ හා මෝස්තර කලාවේ නිපුණත්වයක් උපතින්ම දායාදා වී තිබුණි. අපේ

අපේ ගම හරහා නගරයට වැටී තිබෙන මහ මාර්ගය දිගේ තවදුරත් කලින් කලට වීරයෝ ද ජය පැන් පතන්නෝ ද ඔබ මොබ ගියහ. දේශපාලනඥයෝ, ක්‍රීඩකයෝ, කලා කරුවෝ, ව්‍යාපාරිකයෝ අපේ ගමෙන් හා අවට ගම්මාන වලින් හත පිපෙන්නා මෙන් පහල වුහ.

ගමට නුදුරින් පිහිටි අත්හැර දැමූ වැට අද්දරින් පත් උගල්ලා ගෙන පදම් කොට ඇය වියන මෝස්තර අපුරු ඒවා විය. ඊටත් වඩා කාගේත් සිත් ගන්නේ ඇය ගොතන මල් මාලාය. ඒවා අපේ ගම අසල පිහිටි ගඟේ දේවාලයට යන බැතිමතුන්ට පහසුවෙන් අලෙවි කර ගත හැකි විය.

ඇගේ නිවසේ හා අසල් වාසීන්ගේ නිවෙස් කිහිපයකින් කඩා ගන්නා සමත් පිවිටි මල් වලින් මේ මල් මාලා බොහෝ අවස්ථා වල සැකසී තිබුණි. එහෙත් විශේෂ අවස්ථාවල ක්‍රේෂ් කඩදාසි වලින් අපුරු ගෙත්තම් කරමින් ඇය ගොතන මල් මාලා ගැනුම් කරුවෝ දෙවනාවක් නොසිනාම මිලට ගත්හ. දේශපාලනඥයින් හා විශේෂ අමුත්තන් පිලි ගන්නා අවස්ථාවලදී ඒ සඳහා හදිසි ඉල්ලීම් ගලා අවේය. හැම පක්ෂයේම පාට තිබෙන ක්‍රේෂ් කඩදාසි ගොන්නක් ඇය නිවසේ මේවා සඳහා නිතරම සූදානමින්

සිටියේය. ඇගේත් ඇ සමග විසූ මහලු දෙමාපිය යුවලගේත් කුස පිරුණේ මේ ව්‍යායාමයෙන් ලද ආදායමෙනි.

මිනිස්සු කිසියම් අදාශ්‍යමාන බලවේගයකට හෝ තමන් ගරු කරන පුද්ගලයකුට තම ප්‍රනාමය දැක්වීම සඳහා පුදන ගොතන මේ මල් මාලාවකින් ඇය කවරාකාරයේ තෘප්තියක් ලබන්නේද යන්න මට බොහෝ විට ගැටලු සහගත ප්‍රශ්නයක් විය. එසේ වූයේ ඇය අදහන දේශපාලන දහම කුමක් වුවද ජීවන සටන කරගෙන යාම සඳහා මල් දම් ගෙතීමේදී එය කිසිදු අන්දමකින් බාධාවක් කර නොගැනීමය.

විමලක්කා අපුරු මල් දමක් ගොතන බවත් එය නොමිලයේ පිරිනමන්නට යන එකක් බවත් සැලවූයේ පහල ගෙදර පුංචි අම්මා ගෙනි. ඇයගේ කතාව ඇත්තක් බව පසුව කළ විමසීමකදී අපට පෙනිණි. ඇත්තටම ඒ

මල්මාලාව අපුරු එකක් විය. සමත් පිවිටල ඉද්ද හා අරලිය මල් වලින් මූලික වශයෙන් ගෙනුනු එය අහල පහල වතු වලින් නෙලා ගන්නා ලද විවිධ පාටැති මල් වලින් මනා වරණ සංයෝජනයක් එක් කර තිබුණි.

ඇගෙන් මල් මාලා මිලට ගැනීමට ආ ගැනුම් කරුවෝ මේ අඩක් නිමවී ඇති මල් දම කෙරෙ විටින් ලොබ බැන්දහ. ඇය ඔවුන්ට කීවේ මේ මල් මාලාව පිරිනමන්නට හිතෙන පුද්ගලයා තවමත් ඇය හමු නොවී ඇති බවයි. මේ කතාව මුලදී බොහෝ දෙනෙකුගේ භාසායට හේතු විය. ,ඔය නිසා කියෙ-ත්තව. එයාගෙන් මල් මාලා දා ගන්න කුමාරවරු පෝලීමේ එයි. කුට්ටු දෙකක් හොයා ගන්න රස්සාව කර ගෙන ඉන්නෙ නැතිව විකාර දොඩවනව.....,

එහෙත් ඉඩකඩ තිබෙන හැමවෙලාවකම විමලක්කා මේ මල් දම ගෙනුවාය. පරවෙන මල් වෙනුවට ඉතා සීරුවෙන් මල් එකතු කර ගෙන ගෙකෙන මේ මල් දමෙන් පිදුම් ලබන්නේ කවුරුන් විය හැකිද? ඇත්තටම අගේ වීරයා කවුද යන්න මට වඩාත් කුතුහලය දනවන ප්‍රශ්නයක් විය. අපේ ගම හරහා නගරයට වැටී තිබෙන මහ මාර්ගය දිගේ තවදුරත් කලින් කලට වීරයෝ ද ජය පැන් පතන්නෝ ද ඔබ මොබ ගියහ. දේශපාලනඥයෝ, ක්‍රීඩකයෝ, කලා කරුවෝ, ව්‍යාපාරිකයෝ අපේ ගමෙන් හා අවට ගම්මාන වලින් හතු පිපෙන්නා මෙන් පහල වූහ. එහෙත් මේ එකකුවත් මේ විමලක්කාගේ අර අපුරු මල් දමින් පිදුම් ලබන්නට වාසනාවන්තයෝ නොවූහ.

ඇත්තටම කාලය ගතවන වට ඇගේ තීරණය නිවැරදි බව කාටත් පැහැදිලිව පෙනිනි. මුලු ගම් පලාතටම ජීවකයකු ලෙස පෙනී සිටියත් ඇගේ අර මල් කලඹෙන් පිදුම් ලබන්නට නොහැකි වූ වේද දුරෙක් ගබ්සා මඩමක්

මල් දම

පවත්වාගෙන යද්දී අතට ම අසුවිය. තරුණ කැල මත් උවදුරින් ගලවා ගැනීමට වලිකු අමදාප ව්‍යාපාරයේ අපේ ගමේ සහාපති කුමා මේ මල් කලඹෙන් පුද ලබන්නට ඔන්න මෙන්න කියා තිබුණි. අදෝමැයා ඔහු හොර අරක්කු ගබ්බැයමක ලැග සිටියදී තවත් පිරිසක් සමග අත් අඩංගුවට පත්වුන විට වේරිය සිඳුගේ රිමා-න්ඩි හාරයේ පසුවද්දීය.

එහෙත් විමලක්කා ට මේ නිසා

ඩබ් එච් උපසේන

විලස් හිල්, වික්ටෝරියා

බොහෝ දුක් ගැහැට හා නව නින්දා වලට මුහුණ දීමට සිදුවිය. අපේ ගම් පලාතෙන් මනාප විශාල සංඛ්‍යාවක් ඩැහැගත් පලාත් සභා මන්ත්‍රීවරයාගේ ගෝලයෝ ඇයගේ නිවස ගිනි ලෑමට තැත් කළහ. පැතුම් සුන්වූ බොහෝ දෙනෙක් ඇයට බොහෝ කලා හැදුහ. එහෙත් විමලක්කා නෙවේ මෙයින් සැලුණේ. ඇය දිරිය ගනිමින් හැකි සෑම විටම අර මල් මාලාව ගෙනුවාය. පරවන මල් වෙනුවට අලුත් මල් සොයමින් මල් දම වඩාත් කදිම ට ගෙනුවාය. ඇගේ මේ ක්‍රියාවලිය දෙස ඉඳහිට බලන විට මට සිතුවේ මෙය දෙවැනි වන්නේ ඇගේ හුස්ම ගැනීමේ ක්‍රියාවලියට පමණක් බවය. ඒ ගැනි ගෙ මොලේ හොඳ නැතිව කරන වැඩක් බං.....ගමේ කොල්ලෝ කීවේ වරක් දෙවරක් නොවේ. මෙයාට මල් මාල දම්මන්නෙ එකෙක් පිට රටින් තමයි ගේන්න ඕනි.....

මේ කාලය ඇතුලත අපේ ගමේ බොහෝ වෙනස් කම් ඇති විය. එය අපේ ගමට යාබද නගරය

ඇදා ගනිමින් පැවැතිනි. නගරයේ තිබුනු ඇගුලුම් පැක්වේරියේ ශාඛාවක් ගමේ පිහිටුවීමත් සමග අපේ ගමේ අතුරු පරාවල් පවා පලල් වී ගියේය. ගෙවල් දොරවල් වැඩිවී ගම ඇහිරෙමින් නගරයේ ම කොටසක් වෙමින් තිබුණේය.

අලුත් මිනිසුන්, බෝඩින් කාරයින්, මත්පැන් හලවල් හා සුපමාරකැට්ටු ඉදිවුනු අතර විමලක්කාගේ මල් මාලා ගෙනීම පමණක් නොවෙනස්වී තිබුණි. ඉතින් මේ අලුත් ජනකොටස් අතරින් හෝ ඇයට නියම වීරයෙක් සොයා ගත හැකි වේයැයි මම සිතා සිටියෙමි.

රැකියාව රැක ගැනීම සඳහා මම ගමෙන් බොහෝ කාලයක් පිටවී ගොස් සිටියෙමි. එකම ජීවන රටාවකට හුරුවීම නිසා මේ මාලය වන විට මගේ මොලය හොඳටම කුරුවල් වී තිබුණේය. අපේ නිවස තිබෙන ගෙවල් මණ්ඩියට යන අඩිපාර පවා සොයා ගත හැකිවූයේ තරමක අපහසුවකිනි.

වයසට යාම සමග තරමක් කෘෂ්ම සිටියද ඇගේ කඩසර භාවය කිසි ලෙසකින්ද වෙනස් වී නොතිබුණි. ඇගේ අර මල් මාලාවට පරවන මල් වෙනුවට අලුත් මල් එක්වෙමින් හැඩ වෙමින් තිබුණේය. මේ මල් මාලාව මොහොතකට හෝ හිමිකාරයකු වීමට ඕනෑම පෘතන්න පුද්ගලයකුගේ ' සිනෙකු ඇතැයි මට නොයෙක් වර සිතූනි. එය පරිස්සමින් බලන්නකුට මිස පිට කෙනෙකුට පෙනෙනු ඇත්තේ මල් ගොමුවක් පරිද්දෙනි. එතරම් සුක්ෂ්ම විදියට ඇය තම දැන හසුරුවමින් සොබා දහමේ සුන්දරත්වය වඩාත් ඔප දමමින් මේ මල් කලඹ නිමවමින් සිටියාය.